

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. maja 1890.

Leto XX.

Vzpomladne misli.

Vzpomladni vzduh napaja zrak,
 Povsod se širi vésne znak;
 Vše zvončki klijejo iz tal,
 V krasóti gaj bo skoraj stal.

Ko polja širo zrem raván,
 Oj, to je pač pogléd krasán —
 Krog hôlmi divni se vrsté,
 Na njih pa cerkvice blesté.

Poljublja solnce tam goré,
 Vrhovi v snegu se žaré;
 A tudi njim sneženi hlád
 Pregnala kmalu bo vzpomlád.

I v meni rádot se budi
 Ko pomlajéne zré m stvarí,
 A v prsih pesni se rodé
 Enako zvončkom s tal hité. —

Ogrévaj, solnce mi srcé,
 Razpódi žalosti meglé,
 Da kakor cerkve vrh goré,
 V njem blaga čúvstva se vrsté.

Kot zvončki zdaj iz tal hité
 Ter k solncu glávce molé,
 Takó naj pesnij mojih glas
 Le k višku dviga se vsak čas!

Gorislava.

